

Hortikulturni tehnik

Sara Šepic, dijakinja programa hortikulturni tehnik

Sara, najprej si končala program cvetličarja. Ali je bil izbor šolanja težak?

Ne, to pa ni bilo težko. Že od tretjega razreda osnovne šole sem vsem govorila, da bom postala cvetličarka. Doma imamo vrtnarijo. Trenutno postavljamo še cvetličarno. Želim razvijati naš družinski poklic. Moj cilj je, da postanemo še bolj prepoznavni v okolju, da bodo naše stranke z veseljem prihajale k nam ter da jim bom lahko zagotavljala kvalitetno in pestro ponudbo. Ostala bom doma in delala bom na tem področju. Edina dilema je bila ali naj grem v srednjo šolo v Celje ali Novo mesto. Udeležila sem se informativnega dneva na obeh šolah. In danes mislim, da je bila moja odločitev prava. Mislim, da bi veliko dobila tudi v Celju, saj je to šola s tradicijo. Vendar sem zelo zadovoljna tudi tukaj. Dobim veliko znanja, šola mi daje priložnosti za lasten razvoj in dokazovanje. Všeč mi je tudi to, da so razredi nekoliko manjši. Tako smo s sošolci zelo dobro povezani, veliko sodelujemo, profesorji nas bolj osebno poznajo in se nam posvetijo. Kadar manjkamo pri pouku zaradi tekmovanj ali drugih obšolskih aktivnosti, vedno dobimo gradivo in dodatne razlage.

Rekla si, da ti ni žal, da si se vpisala na to šolo. Kateri predmeti pa so ti najljubši?

Uživam v vseh strokovnih modulih. Ugotavljam pa, da je tudi za moj poklic pomembno znanje tujega jezika. Vsako mednarodno sodelovanje in prebiranje tujih revij ter video posnetkov zahteva poznavanje vsaj angleškega jezika. Posebna izkušnja je bila tudi naloga za zaključni izpit. S sošolko sva morali pripraviti celotno okrasitev ob poroki. V prvi varianti sva uporabljali klasično rezano cvetje, v drugi pa travniško cvetje.

Omenila si tekmovanja. Kje vse si tekmovala, kaj ti pomenijo ta tekmovanja?

Vsako leto sem se udeležila tekmovanja na sejmu Flora v Celju. Udeležila sem se tudi tekmovanja na mednarodni razstavi Flora art v Zagrebu. Tam sem osvojila drugo mesto. Bila sem udeleženka predizbora za evropsko tekmovanje EuroSkills v Ljubljani. Vsako tekmovanje je nadvse poučno in hkrati zabavno. Vsakič se znajdemo pred novimi izzivi. Na koncu pokukaš še k tekmelem in ugotavljaš, kako so določeno nalogo rešili, kakšno tehniko so uporabili. Izveš veliko novosti na področju cvetličarstva, ki nenehno spreminja svoje usmeritve, prinaša novosti. Trendi se spreminjajo. Enkrat je v ospredju eksotično rezano cvetje, drugič drobni šopki, tretjič minimalizem cvetja z veliko dodatki (tudi plastičnimi). Sedaj pa je trend usmerjen v uporabo naravnih materialov. Noben izdelek ni enak drugemu, vsak je nekaj posebnega. Seveda ima svojo vrednost tudi srečevanje z dijaki iz drugih srednjih šol, pa tudi z ocenjevalci, ki so mednarodno priznani. Sedaj se že dobro poznamo. Mislim, da sem ravno na teh tekmovanjih najbolj spoznala svoje sposobnosti. Dobila sem potrditve in nova znanja. V tekmovanjih naravnost uživam.

Hortikulturni tehnik

Sara Šepic, dijakinja programa hortikulturni tehnik

Katera cvetličarka pa ti je vzor ?

Mislim, da je to dr. Sabina Šegula. Prepoznana je tako v Sloveniji, kot tudi v tujini. Že vrsto let s svojim sodelavcem, gospodom Petrom Ribičem, skrbi za božično krašenje bazilike sv. Petra v Vatikanu. Zelo sem ponosna, da sem bila letos s sošolci in ostalimi dijaki naše šole vključena k pripravi novoletnih okraskov za božično smreko v Vatikanu. Tudi za to ima gospa Šegula svoje zasluge. Zavzela se je, da se v različne dogodke vključijo tudi dijaki na programu cvetličar. Okraske smo delali po njenih navodilih iz lesnih oblancev. Imela sem tudi možnost, da sodelujem v njeni skupini z mednarodnimi strokovnjaki pri aranžiranju prostorov podjetja Ocean Orchids v Dobrovniku. Čudovita je, ogromno znanja ima in svoje ideje zna vrhunsko predstaviti tudi drugim. Moram pa omeniti še dve pomembni osebi. Najprej mojo mentorico Petro, pri kateri sem bila na praksi na delovnem mestu. Tudi v njeni cvetličarni sem se naučila veliko novega. Kot drugo pa profesorico na šoli, Andrejo Bartolj Bele. Je moja mentorica na vseh dosedanjih tekmovanjih, podala mi je veliko novega znanja, predvsem pa me je naučila vztrajnosti.

Kje pa še črpaš nova znanja in ideje?

Profesorji na šoli mi dajo veliko znanja. Nove ideje pa dobivam s prebiranjem različnih strokovnih revij in ogledi zanimivih video posnetkov na spletu. Z zanimanjem si ogledam nove tehnike aranžiranja in seveda se v tem tudi preizkusim.

Kako pa se ti lotiš priprave aranžmaja ali šopka?

Najprej imam idejo. Seveda je ta močno odvisna od materiala, ki je na razpolago. Potem si narišem skico in nato sledi izvedba. Če nisem zadovoljna, popravljam in dopolnjujem.

Na začetku si že povedala, kakšni so tvoji karierni cilji. Ali je kakšno področje v cvetličarstvu, ki ti je še poseben izziv?

Pravzaprav je zanimivo, da se težko odločim, ker resnično uživam pri delu s cvetjem, ne glede na to ali gre za rezano cvetje, aranžiranje prostora, izdelavo velikih vencev ali pa je potrebno iz skoraj nič narediti nekaj lepega. Sedaj razmišljam, da je še poseben izziv in čar priprava okrasitve prostorov za večje svečane dogodke.

Kaj potrebuje cvetličar poleg spretnosti in estetskega čuta?

Mislim, da je zelo pomembno, da dobro komunicira s strankami. Stranko je potrebno poslušati, jo razumeti, kaj želi in ji včasih tudi svetovati. Sem komunikativna, s tem nimam težav. Predvsem pa mislim, da mora cvetličar nenehno nadgrajevati svoje znanje in si pridobivati nove in nove izkušnje. Biti cvetličar je lep poklic. Glede na to, da smo ljudje radi obkroženi z lepim, se ne bojim prihodnosti.